

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se lasă la poșta.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”

La Abonament lunar

pentru

August st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

O datorință.

Representanța comunală a comunei Nemet-Keresztur, de lângă Sopron, a decis zilele acestea, ca limba protocolară să fie cea germană, în locul limbii maghiare de până acum.

Eată o știre, la aparență de puțină însemnătate, care însă e caracteristică pentru stările din „fericită” Ungarie.

Comuna Nemet-Keresztur are locuitori nemți și astfel e natural, ca limba oficială a comunei să fie limba nemțescă. Aceasta e logic și just și e permis și prin legea de naționalități.

Nu zădărim deci și nu putem fi de părere sântelor maghiare, care înfrâng această veste, zic că decizia reprezentanței e o adevărată renitență contra desvolării naționale și provoacă autoritățile naționale să-l casseze.

Puțin ne împoartă avireolirea șovinismului, căci cunoscute ne sânt pornirile lui infecte. Am relevat însă faptul din alte motive.

Mai întâiu el ne arată, că Nemții din Ungaria tot mai mult se deșteaptă și-și pretind drepturile naționale. Aceasta mișcare este de cea mai mare însemnătate. Șovinismul prin deșteptarea Germanilor capătă cele mai dureroase și amare lovituri. Maghiarii până mai bine de curând se lăudau cu maghiarizarea Nemților din Ungaria, cari erau considerați de cel mai bun material de maghiarizare. Acum însă ese la iveală, că tot lucrul a fost o seducere și arată impotența Maghiarilor de a contopi popoarele nemaghiare. Căci dacă Maghiarii n'au ajuns la rezultate cu Nemții, cari, cum știut este, sânt mai ușor înclinați pentru a se înstrăina de limba lor, ce vor ajunge cu noi, cu celelalte naționalități, cari în acest punct avem o rezistență cu mult mai viguroasă.

„Lasciate ogni speranza”, dlor șovinisti.

Dar' faptul din Nemet-Keresztur e instructiv și din alt punct de vedere. Prin el se remarcă un abuz, care e lăsat în întreaga Ungaria. Abuzul constă

în aceea, că în comune, unde nu sânt de loc Maghiari, totuși limba maghiară e limba protocolară. Așa e în foarte multe comune românești și așa va fi și la Sârbi, Slovaci etc. Au introdus această limbă solgăbiraiele sau notarii și oamenii au tăcut, cu toate-că pe baza legii de naționalități comunele au drept să decreteze ele limba poporului de limbă protocolară.

Ei bine, acest abuz trebuie să înceteze odată. Cassarea lui nu este atac contra limbii maghiare, ci recunoașterea unui drept stabilit în lege. Reprezentanta din Nemet-Keresztur a dat în privința aceasta un frumos și bărbătesc exemplu.

Se înțelege, că șovinismul sibiăra ca desperat, când vede petrecându-se astfel de cazuri și amenință strânic. Așa e și cu cazul din chestie. Într-o altă pericunat „Budapesti Napló” timbrează decizia din Nemet-Keresztur de „antipatriotic” și zice, că prin el „s'a vătămât limba oficială a statului”. Apoi zice, că e o renitență, ca în anul 34-lea al erei constituționale limba statului să fie scoasă dela primărie prin o limbă „străină”. În fine își încheie tirada cu următoarea amenințare:

„Cei din Nemet-Keresztur se pare că au dormit în acești 34 de ani și de aceea ar fi bine să fie scuturați din somn, dar nu cu multă gingășie, căci altcum vor dormi de nou.”

Am citat espectorările acestea, ca să se vadă, că șovinismul se opune cu toată furia năgășilor juste ale popoarelor maghiare. Acest „furor huni-cu” însă se nu ne spărie și se nu ne împiedecă a pretinde, ceea-ce ne compete. În special comunele române trebuie să se folosească de favorul ce li-l dă legea și să introducă limba română în drepturile ei. Aceasta e o datorință națională, care trebuie împlinită. Abuzul trebuie cassat. În privința aceasta reprezentanța din N-Keresztur ne-a dat un exemplu de imitat.

Sibiu, 16 Aug. 1901.

In contra Austro-Ungariei.

De un timp încoace presa rusească earăși din năvală în contra Austro-Ungariei, acuzându-o, că turbură pacea în Peninsula-Balcenică. O telegramă ce li-se trimite foilor vienezze, spune, că între foile rusești ar fi existând o alianță în privința aceasta. „Novoje Vremja” a scris zilele trecute, că în Vechia-Serbie funcționarii turci sânt agenții Austro-Ungariei. „Sviets” scrie, că Austro-Ungaria vrea să turbure pacea idilică în Balcani; ea se teme de

alianța statelor balcanice și agită în Serbia-veche, ca să strice bunele raporturi dintre Turcia și Serbia.

În cercuri publicistice și politice nu se atribuie nici o importanță agitațiilor foilor rusești. Totuși „Herold” află de lipsă, ca să califice de calumnia publicistice ziarelor.

ABSOLVAREA BANDIȚILOR BULGARI.

Ceea-ce era de prevăzut și de așteptat din partea cerbicelei bulgărești, dar' ceea-ce nu se putea admite din punctul de vedere al echității politice internaționale, s'a rostit în ziua de 14 August a. c. din partea curții cu jurați din Sofia: verdictul unanim, prin care Sarafoff și toți tovarășii săi acușați pentru uciderea lui Filowski și Mihăileanu au fost absolviți de orice pedeapsă.

La pertractarea din ziua aceasta apărătorii Genadief și Marinof au atacat baza acuzei și în interesul onoarei Macedonilor au pretins achitarea acușatorilor. Ei au zis, că politica comitetului macedonean este de a elibera, ear' nu de a ucide.

Procurorul de stat în replica sa a rugat juriul, ca să statueze un exemplu în contra terorismului exercitat de Sarafoff și soții. După terminarea vorbirilor jurații s'au retras pentru consultare și apoi au enunțat sentința, conform căreia toți acușatii sânt achitați cu unanimitatea voturilor.

O întâlnire. Din București se anunță, că după știrile răspândite acolo, Regele Carol va avea o întâlnire cu Împăratul Francisc Iosif.

Știrea are lipsă de confirmare.

Pancroatism. Din Roma se anunță publicarea unei bule papale care suprimă congregația dalmatină din San-Girolamo, din Roma, creând un colegiu croat.

Bula are un caracter politic, de oare-ce recunoaște regnul pancroat, dându-i Istria, Dalmatia, Croația, Slavonia, Bosnia, Herțegovina, Muntenegru și Albania.

Se prevede reclamații din partea guvernelor din Viena, Belgrad, Cetinje și Constantinopol.

Afacerea va ajunge înaintea tribunalelor italiene, de oare-ce Papa nu

are facultatea de a dispune de bunurile dalmatine pentru a le da Croaților.

Societatea de teatru român și dușmanii săi. Confratele sas „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” scrie cu titlul acesta în numărul ce poartă data de astăzi (16 August) un articol prim, în care se ocupă mai ales cu poziția ce presa maghiară a luat-o față de adunarea dela Șimleu a societății pentru crearea unui fond de teatru român. Eată pasagiile mai marcante din acest articol scris cu multă pricepere și bunăvoință:

„Că cei adunați s'au bucurat din inimă de apropierea de înaltul lor scop cultural, apropiere ce și-a aflat expresia în acest conclud (adecă cel luat la Șimleu. Trad.), este de înțeles și astfel pentru ei și pentru întreg poporul lor această adunare generală este chiar și numai din acest motiv de valoare și importanță permanentă. Cine pe lângă toată dragostea ce o are pentru poporul său și pe lângă tot egoismul de rasă îndreptățit mai păstrează și interesul deasemenea necesar pentru prestațiunile culturale ale concetățenilor săi de altă limbă, acela trebuie să privească cu recunoștință și cu înaltă stimă nepregetată nișuință a Românilor de a-și crea un adăpost unde să-și cultive în limba maternă una din cele mai nobile arte, arta dramatică... Dar' în presa maghiară — întru-cât noi am văzut astfel de sentimente nu-și află expresiune. Cu atât mai mult trebuie — durere — să constatăm, că într-o parte a acestei prese tocmai contrarul, mânia josnică, o nerușinată răutate față de rezultatele culturale ale Românilor este îmbrăcată în cuvintele cele mai urite. După-ce reproduce vocele din presa maghiară, organul sibiian se exprimă astfel:

„Este comun strigătul în vocele acestea de presă după poliție adecă își exprimă dorința și așteptarea, că guvernul va zădărnici planurile societății teatrale române, și va împedeca înființarea unui teatru român. Trebuie să spunem, că noi avem o mai bună părere despre guvernul unguresc. Cel puțin guvernul cunoaște mai bine legea, decât irresponsabili înțelepți de stat din cuiburile redacționale ale foilor șoviniste. Și esiată o lege, la care se va putea provoca societatea de teatru român, când se va ocupa de realizarea scopului său. Eată anume ce se zice între altele în §-ul 26 art. de lege 44 din anul 1868:

„Spre acest scop (mai nainte e vorba de școala) și cu privire la înființarea altor instituțiuni, care servesc pentru promovarea limbii, a

artei... Singuratici cetățeni ai țării pot forma sub supravegherea legală a statului societăți sau reuniuni, după constituirea lor să facă statute, să puerdă în sensul statulelor aprobate de guvernul statului, să formeze un fond de bani, pe care deasemenea sub supravegherea statului să-l administreze earăși corăspunzător pretenziunilor lor ca naționalitate. Institutele culturale și celelalte institute înființate în chipul acesta... sânt egal îndreptățite cu instituțiunile de stat de aceeași categorie și cari stau pe aceeași treaptă...”

„Legea vorbește, credem noi, destul de lămurit, și dacă guvernul ar voi să facă imposibile nișuințele Românilor, atunci s'ar face vinovat de o ecclatantă violare a legii.Dar' abstrăgând dela lege trebuie să presupunem, că guvernul dispune de neasămănat mai multă înțelepciune politică, decât scriitorii de notițe ai lui „M. Szó” etc. Atacul cerut de aceste foi ungurești în viața culturală a poporului român, ar fi fără de nici un înțeles și scop. Căci ar provoca groaznică amărăciune...”

Natural noi n'avem nici un interes direct, ca să se înființeze un teatru român, dar' avem un viu și nemijlocit interes, ca în patria noastră să se îndeplinească din parte hotărâtoare cel puțin cele mai neapărate de lipsă neceriri ale dreptății, ale echității și ale adevărului rezon de stat. De aceea sperăm și așteptăm și noi, că sumuțările necuviințioase, ba chiar necinstite ale foilor citate vor fi taxate de guvern după merit, ca o lătrătură obraznică, care nu este luată în seamă!”

Francesco Crispi.

De mai mulți ani, omul acesta, a cărui personalitate, de aproape o jumătate de secol, se află în întreaga viață publică italiană, care zece ani fusese arbitru suprem al destinelor politice ale Italiei, se eclipsase cu totul.

Disparuse de pe scena politică, (era cât pe aci să zic de pe scena vieții), din ziua când conștiența revoltată a poporului italian, rănită pe neașteptate de dezastrul dela Adua, se ridică în contra dictaturii, obligându-l să-și depue demisiunea în mâinile regelui.

Îmi răsună încă în urechi cuvintele cu cari împăratul Wilhelm I salută la Roma, ultima dată când îl găsi ministru: „Que vous êtes toujours jeune, Monsieur Crispi”. Lăsând la o parte măguliile complimentului imperial, Crispi părea că într'adever întinerise, părea că reînvia miracolul lui Faust. După câteva luni dela acea zi, veni Adua și fu de ajuns pentru Crispi. Fu de ajuns, pentru-ca octogenarul să se plece sub lovitura destinului și natura care părea învinsă de dînsul, se răsuie asupra-i, făcându-l să se arete de atunci ca un biet bătrân sleit de puteri. „L-am văzut

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din viața Sultanului

Abdul-Hamid.

(Urmare)

Palatul Yldiz.

Apartamentul particular al Sultanului. — Precăuțiuni de neorezut. — Ce se află în Yldiz. Sultanul și câinii. — Anecdote despre dragostea sa pentru animale. — Se teme de lumina electrică și de telefon.

Pe din lăuntru, apartamentul Sultanului e foarte luxos. Ușile, ornate cu sifel și filde, sânt toate prevăzute cu înoletoari complicate și secrete. Pavilionul mai conține un coridor secret care comunică cu vre-o 5—6 camere ce formează un adevărat labirint, unde se refugiază noaptea spre a fi în siguranță. Acest apartament e cunoscut numai de dînsul și de servitorii credincioși care doarme afară la ușă.

Dedesubtul micului pavilion se află o suterană unde nu păstrează decât Sultanul și unde-și păstrează comorile. În față se află un lac artificial, ear' alături, teatru Sultanului. Împrejur diferite pavilone pentru familia sa.

Yldiz e locuința imperială cea mai ciudată. E un oraș întreg, conținând fabrici, ateliere ce funcționează numai pen-

tru înlesnirile Padisahului și curții sale. Astfel Tamyr-Hane e o mare fabrică de reparații având dulgherie, lăcătușerie, turnătorie, etc. Mai încolo se află o cărămidărie, apoi un arsenal, care servește și drept muzeu de diferite arme și tunuri de sistemele cele mai perfecționate, pentru ori-ce eventualitate. De notat, că aceste arme și tunuri sânt necunoscut armatei turcești, astfel că în cas de revoltă garda din Yldiz va eși învingătoare. Afară de acestea se mai află la Yldiz un observator astronomic foarte bogat, un hamam admirabil, geamii, 4 grajduri conținând peste 300 cai și o menagerie, căci Sultanului îi sânt foarte dragi animalele. Când se preumblă prin parc, cămilele, caprele scoțiene și alte animale sălbatece îmblânzite, aleargă înaintea lui și primesc mâncare din mâinile sale.

Niște menagerii admirabile de câni, cum și un spital pentru câni bolnavi, ocupă un loc special în parc. Dragostea lui Hamid pentru animale ajunge de multe-ori a-l distra și dela ocupațiunile diplomatice cele mai importante.

Astfel, în 1882, Gladstone eșind din camera lorzilor a făcut o comunicare serioasă lui Musuros-pașa, ambasador al Turciei, cu privire la chestia Egiptului, însărcinându-l a o comunica Sultanului și a cere un răspuns urgent. Ambasadorul așteptă cu mare nerăbdare trei zile fără a primi nici un răspuns. În a treia noapte respiră primind în sfârșit din Constantinopol o lungă telegramă. Dar' ce surprindere pe bietul ambasador când văzu că această

lungă telegramă nu era altceva decât o comandă spre a-i procura niște berbeci sălbateci cu cari Sultanul voia să-și îmbogățească menageria.

Deasemenea mare dragoste are și pentru păsări, și Micado i-a făcut multă plăcere, trimițându-i anul trecut o colecție bogată de păsări rare de Japonia. Dar' dintre toate păsările, cele mai favorite-i sânt porumbelii și papagalii, de care are sute de părechi. La fie-ce pas în Yldiz întâlnești cotețe și colivii pline. Totuși mai presus de dragoste pentru păsări e despotismul Sultanului. Într-o zi, pe când se afla în camera sa de dormit, unul din papagalii săi favoriți ce sta la fereastră începând deodată a striga Ghafer-aga! Ghafer eunucul, crezând că-l chiamă stăpânul, vine, alergând la padisah. Dar' acesta se mânia atât de tare, încât apucând frumoasa pasăre o sugrumă cu mâinile sale zicând:

— Unul singur are să poruncească aici!

Toate apartamentele din Yldiz sânt legate cu telefon și luminate cu electricitate, pe când în orașul Constantinopol e interzisă cu severitate instalarea acestor două invențiuni, de oare-ce Sultanul crede că telefonul servește admiral conspirațiilor. Ministrii de pe vremuri au confirmat pe Sultan în această convingere absurdă, încredințându-l că un cartuș de dinamită aplicat la un capăt al firului telefonic l-ar pute uicide dela distanță! Ministrii aveau mare interes a-l deturna dela instalarea telefonului în oraș, ca să nu fie chemați la palat

în tot momentul pentru toate nimiciurile.

Aceeași repulsiune o are Sultanul și pentru lumina electrică, temându-se de esplosiile electrice, din cauza îngrămădirii firelor.

În arsenalul artileriei se află un oficer care spre nenorocul său fiindcă a studiat în Germania fabricarea esplosivelor, a fost poreclit de colegii săi „dinamitardul”. Ei bine, acest oficer nici nu e avansat, nici n'are voo a se apropia de palat.

În sfârșit, nu vrea să audă de paratonere și de baloane. De aceea, aceste două lucruri sânt interzise cu severitate în Constantinopol.

Cum judecă.

Temnițele din Yldiz. — Cum sânt judecați conspiratorii. — Torturile. — Căleii. — Orori ne mai pomenite.

— Sigilul particular pentru proscrisi. —

Spriginită de marelă zid exterior ce împresoară domeniul Yldiz, se află „dai-relele”, adecă biurourile cheharilor, secretarilor, mareșalilor curții, marilor spioni și altor funcționari ai curții. Acestea sânt cuiburile tuturor intrigilor, prădăciunilor și uneltirilor. Mai încolo, în parcul imens, se află diferite pavilone create de caprișul Sultanului, fără-ca existența lor să fie justificată de vre-o utilitate. Cele mai multe din aceste pavilone, ca de es. Malta-Chios vestit prin reclusiunea ce a îndurat acolo Mu-

rad și unde s'a judecat procesul lui Midhat, Ciadr-Chios și alte multe servese de obicei judecat închisorii provisorii pentru acele persoane, cari, denunțate fiind de spioni, sânt aduse și judecate la Yldiz de către curtesani și secretari.

De obiceiul Sultanului asistă nevăzut la pertractări și la interogatorii, ascuns în dosul unei perdele. Torturile prin cari sânt smulse mărturisirile acușatorilor sânt degustătoare. Multe din ele sânt inedite, cum de es. tortura inventată și recomandată căleșilor din Yldiz de Catane-Inam, bufonul Sultanului și consistând în presiunea treptată a părților mai sensibile ale corpului, care cauzează dureri grozave, dar' foarte rar provoacă moartea. Totuși mulți nenorociți supuși acestei torturi au expirat curând în mâinile căleșilor.

Altă tortură, inedită și aceasta, dar' mai artistică în sălbăticia ei, consistă în aplicarea de ouă ferbinti la subsoari. Se spune că nu e o tortură mai rea decât asta, ear' durerile ce cauzează turbură într'atăta organismul și escită sistemul nervos, încât nenorociții supuși acestor torturi înnebunesc.

Privațiunea de somn e și ea una din torturile întrebunțate la Yldiz. Aceasta tortură o întrebunțează și mareșalul Zekki-pașa la școala militară și adesea cei supuși ei înnebunesc deasemenea.

Ne-am întinde la infinit dacă am reproduce aici lista întreagă a pedepelor barbare aplicate în Yldiz; ne mărginim numai a spune că toate torturile

curând după ce nu mai fu ministru, la cameră, și mi se pără că nu-l mai văzusem de cincizeci de ani.

Adu nu fu pentru dînsul numai pierderea puterii, pe care o fiu zece ani, ca domn neconcordant, ci și risipirea aceluia vis de mărirea colonială și de înflorire economică, pe care spera să-l realizeze cu întreprinderea africană, pentru prosperitatea și gloria Italiei.

Va trebui să treacă mult timp până ce oamenii se poată da o judecată sinceră și exactă despre dînsul. Prea multe pasiuni se agitară împrejurul vieții sale. A fost și prea iubit și prea urît omul acesta. Și nu numai în Italia fu așa de contradictoriu judecat, ci și în străinătate el deșteptă simpatii cele mai mari și antipatii cele mai crâncene. Ridicat în stele în Germania, unde-i ziceau „Bismarckul Italiei”, fu urît din tot sufletul în Franța, unde căderea sa fu primită cu un strigăt de ușurare și consolățiune.

Nu se poate da întreg portretul acestui om într'un singur și scurt articol. Abia se pot schița câteva linii.

Născut dintr-o familie obscură, într'un sat din Sicilia, rămas până la o vîrstă înaintată secretar de primărie într-o comună din acea insulă, epopea națională îl scoate la suprafață. Se pune numai decît în primele rânduri. Inteligența lui grabnică și vie, îndrăzneală meridională, disprețul ori-cărui pericol, vorba-i caldă, elocuentă, convingătoare îl fac să fie iubit de Mazzini, de Garibaldi, de urzitorii cei mari ai vieții italiene. Conspiră cu dînsii, cu dînsii fu exilat în străinătate, cu dînsii se luptă. Și după ce Italia fu făcută, intrând în parlament, rămase cum fusese până atunci, revoltat, nesupus, mereu în focul luptei.

Deputat, se așază pe banca opoziției, făcând parte din faimoasa pentarchie a stîngii istorice, care primi în sinul ei mințile cele mai strălucitoare ale politicii italiene.

Stînga, după-om se știe, veni la putere în 1876. Agostino Depretis, magul vieții parlamentare italiene, acela care inaugură transformismul partidelor la cameră, pentru- ca Crispi să înceteze de a-i face opozițiune, îl chemă în cabinetul său din urmă la putere, încredințându-i portofoliul internelor. Ca ministru, Crispi se arată precum era: creier orisonturi largi, și o voință, o mână de fier. Astfel, că atunci când magul din Stradella (Depretis) muri, regele Umberto crezî că un singur om îi poate lua moștenirea, și acesta fu Crispi.

Crispi stete la putere, afară de un scurt interval (primul cabinet al lui Di Rudini), dela 1887 până la 1897.

Dacă părerile asupra omului fură felurite, foarte diferite și foarte discordante fură părerile date asupra operei omului de stat. Pentru nici un ministru din Italia nu se arse mai multă tămie; în contra nici unuia nu se aruncară mai multe invective. Partisanii sei îl divinizară; detractorii sei îl sfășiară.

Unii ziseră, că lui Crispi îi lipsea prima calitate a omului politic: echilibrul facultăților. De vreme-ce am afirmat-o și eu odată, acum nu pot să mă contrazic. Crispi a fost, ce e dreptul, după mine un mare impulsiv. Recunoșc și eu, că indemnul era într'insul totdeauna nobil, pornit dintr'un scop înalt, dar asta nu înseamnă că nota cea mai rășărită a caracterului său nu era impulsivitatea, proprie de altfel naturii sicilienne. Sînt sigur că, dacă ar fi avut timp să cugete, multe acte ale vieții sale ar fi fost mulțumit să nu le fi îndeplinit.

Și cu toate acestea, chiar când greși, nu slăbi nici-de-cum în acest om simțimentul patriotismului. Puțini oameni auvăr, pentru Italia-nouă, un gând mai înalt și mai demn.

fără excepție, dela cele mai clasice medievale până la cele mai moderne, cele mai grozovane ca și cele mai rafinate, domnese în aceste grădini ale ministerului.

Esecuțiunile capitale în Yldiz sînt mai rari; niscaiva condamnați, neînsemnați, femei sau eunuci, sînt uitate uneori în Yldiz; dar cele mai multe execuțiuni se fac afară de zid și în provincii îndepărtate unde sînt exilați cei condamnați de tribunalele din Yldiz. Rare-ori Sultanul ordonă uciderea cuiva prin ordin formal. Sigur fiind că e înțeles dintr'un simplu gest, acoapere de multe-ori decisiunile sale capitale prin alusiuni ipoicrite. Astfel o frasă foarte măsurată, exprimînd pur și simplu dorința de-a fi îndepărtat cineva din imperiul lumii, e primită de călii din Yldiz ca ordinul cel mai formal, și în câteva momente omul la care s'a făcut alusiunea nu mai există.

Pentru unii importunți, mijlocul distrugerii lor e și mai tainic. Abdul-Hamid, afară de sigilul imperial oficial, pe care-l aplică marelui vizir pe documentele oficiale și afară de soricul particular în actele sale bănești, întrebunțează și un alt sigil, care pe turcește poartă numele de: „*vor mukuru*” (sigil de lovit). Un plic purtînd acest semn teribil, predat vre-unui oficer din Yldiz înăscărnat a însoți vre-un exilat, însemnează uciderea imediată și irevocabilă. (Va urma).

Republican cu Mazzini, se converti la monarchie când văzu că numai monarchia putea să îndeplinească și să conserve unitatea politică a Italiei. Ear lui Mazzini, care într-o scrisoare rămasă faimoasă, vorbea de el ca de un viitor apostat în sanhedrinul apostolilor sei, Crispi îi opuse formula celebră: Republica ne desparte, monarchia ne unește. Și, pe de altă parte, Garibaldi nu-i plecase, la Voltorno, spada-i victorioasă, înaintea lui Victor Emanuel II?

Crispi își dedică ultimii ani ai vieții sale, ca să consolideze bazele monarchiei în conștiința poporului și să crească considerațiunea și respectul Italiei în străinătate. Nici un ministru italian n'are, după Cavour, un gând mai luminos despre misiunea Italiei printre popoare.

Mulți acuseră pe Crispi de megalomanie. Li-s'ar pută răspunde însă detractorilor sei, cu mai multă dreptate, că ei sînt niște microcefi.

Om fără frică, nu se sfil, când fu în joc considerațiunea Italiei, nu se sfil să recurgă chiar și la mijloacele cele mai energice.

Imi aduc aminte, relativ la aceasta, două fapte. În 1887, prințul Torlonia, primarul Romei, clerical, se duce să facă vizită Papii. A doua zi, primarul capitalei Italiei, bogatul și puternicul prinț Torlonia, e destituit. În 1897, regele Portugaliei proiectează să facă o călătorie la Roma. Ministrul Vasconcellos comunică programa acestei călătorii. Regele avea să viziteze vaticanul, antică și apoi Quirinalul. Crispi protestează. Și deși regele Portugaliei era nepot al regelui Italiei, amenință să retragă legațiunea din Lisabona și să interzică relațiunile diplomatice cu Portugalia. Regele nu va mai veni la Roma.

Demnă de a fi amintită, în fine, e opera legislativă a lui Crispi. Legi foarte importante s'au promulgat în timpul guvernului său, printre cari voi menționa pe cele administrative (adunarea provincială și consiliul de stat) și codul penal zannardelian, care atrage asupra-i admirațiunea popoarelor celor mai înaintate.

Benedetto de Luca.

Revistă esternă.

Proclamația lui Kitchener.

Comandantul suprem al armatei engleze din Africa-sudică, lordul Kitchener, cu autorizarea guvernului din Londra a dat o proclamație, care este o nouă dovadă, că Anglia desconsideră legile civilizațiunii, de câte-ori acele legi nu-i aduc nici un folos. Proclamația aceasta declară, în contra drep-tului de război, ca rebeli pe toți luptătorii buri, amenință pe toți comandanții de „bande” înarmate de pe câmpul de luptă sud-african și pe toți membrii celor două guverne inimice cu exiliu pe vecie, dacă nu se vor preda până la 15 Septembrie, și anunță totdeodată, confiscarea bunurilor luptătorilor buri.

Această nouă măsură se prezintă ca o cruzime și o nelegiuire vrednică de măsurile de mai înainte ale Englezilor și de tot felul lor de a purta războiul în contra Burilor.

Prin aceasta Anglia a călcat în picioare și ultimele principii de drept al ginților, pe cari până acuma tot le mai recunoștea.

Presa engleză în cea mai mare parte află, că această proclamație este încă prea domoală. Numai „Daily News” are curajul să-i spună guvernului adevărul. Foaia aceasta zice, că proclamația este opera lui Chamberlain și o violare a regulilor de război recunoscute. Căci dacă convenția dela Haga a asigurat națiunilor vre-un drept oare-care, atunci în prima linie le-a asigurat dreptul de a se apăra până la extrem.

Știrea răspândită de unele foi, că guvernul englez ar fi căutat să îndeplinească și pe celelalte puteri, ca să deneghe Burilor dreptul unei părți beligerante, este declarată la Londra din parte oficială ca neadeverată.

Manifestul lui Kitchener a provocat represalii teribile din partea generalilor buri, mai ales din partea lui Botha. E temere de soarta oficerilor englezi prizonieri ai Burilor.

Președintele Krüger a lansat un protest în contra acestui manifest, cătră toate puterile.

Burii sub arme în Africa-de-sud sînt în număr de 29 de mii.

Pacea dela Peking.

Se anunță din Peking, că protocolul de pace subscris de ambasadorii tuturor puterilor a fost prelat spre subscriere și plenipotențiarilor chinezi, cari probabil încă l-au subscris. Astfel se va introduce și în mod oficial pacea între Europa și China.

Conflictul franco-turc rezolvat.

Sublima Poartă, după oare-care trăgănare a cedat și guvernul francez și-a ajuns scopul. Relativ la conflictul izbucnit din pricina cheiului se serie din Paris, că secția II. a flotei mediterane franceze, care așteaptă ordinele la Villefranche, ca să plece spre Stambul, s'a unit cu flota ce staționa în golful Juan. De aici se conchide, că conflictul franco-turc s'a rezolvat pe cale pașnică.

Ziarului „Temps” i-se scribe din Constantinopol, că Sultanul a asigurat pe ambasadorul francez Constans, că guvernul francez va primi satisfacție deplină în afacerea societății cheiului. Relativ la răscumpărarea concesiunii și la pretenșiunile bancherilor francezi, Sultanul își menține hotărîrea. Opoziția Sultanului în chestiunea aceasta este motivată de împrejurarea, că Sultanul nu are de gând să plătească datoriile făcute pe timpul Sultanului Murad.

Pentru comerț și meserii.

„Propagăți cultivarea comerțului și meseriilor, întîlniți bănci populare, căci numai așa vom ajunge să vedem încheagată societatea românească.”

Acestea s'au cuvintele Metropolitului Ioan Meșianu, adresate tinerilor absolvenți de teologie și pedagogie cu ocaziunea încheierii anului școlar la seminarul „Andreian”.

Tot Românul trebuie să salte de bucurie când un părinte sufletesc pune la inimile celor chemați a păși în viața practică ca conducători firești ai poporului, ca să nu-i peardă din vedere garanțiile cele mai sigure pentru a pute concentra societatea noastră românească într'un mănunchiu. Aceste garanții cari ne vor duce la bunăstare materială și morală sînt cele-ce le-a pus la inimile tinerilor teologi și pedagogi un cap biseriesc.

Tot acestor tineri ce au sublima chemare de a îngrijii de soarta poporului, le-a zis: „*Aveți să luptați pe viață și pe moarte — și de veți învinge și veți scăpa poporul — veți avea și voi viitor.*”

Cuvinte cari trebuie scrise cu litere de aur pe pagina dezvoltării noastre naționale.

Aceste cuvinte de apostol ar trebui să străbată în toate straturile poporului nostru și să afle locaș în inimile tuturor conducătorilor poporului, căci numai urmînd sfaturilor prea bunului părinte vom dovedi că demni sîntem de un viitor mai bun.

Cei mai chemați de a intra în popor și a explica însemnătatea și roadele ce le-ar aduce îmbrățișarea negoiului și meseriilor, sînt preoții noștri dela sate, cari sînt adevărați părinți sufletesti ai poporului.

Sîntem peste 3 milioane de Români în țeara aceasta și în raport cu acest număr însemnat, d'abia putem numera pe seama acestui popor 4—5 soc. comerciale și cățiva comercianți români pe la sate și orașele.

Un exemplu. Comitatul Hunedoarei e locuit de 95% Români și totuși comercianții noștri români din acest vast comitat se pot numera pe degete.

Adăogăm apoi tristul fapt, că mai în toată comuna din acest comitat se află stabiliți câte 1—2 Jidani, cari despoie poporul fără nici o milă, înocă dacă soarta nu va schimba situația, peste 1—2 decenii și vetrele străbune ale țărănilor noștri le vor monopoliza Jidanii nemiloși.

Răul acesta îl putem delătura dacă îndemnăm poporul la îmbrățișarea, spriginirea negoiului și meseriilor.

Să ne ferim de Jidanii usurari, ca de cel mai mare păcat.

Inoheiu și citez: „Să propagăm dară cu toții cultivarea comerțului și meseriilor, să scăpăm poporul din mâinile străinilor nemiloși, să spriginim comerțul și industria națională, căci numai așa vom pute vedea încheagată întreaga societate română.”

Hunedoara. Nicolau Macrea.

Din Câmpeni.

— 11 August n. a. c.

Sămbătă, în 10 August n. s'a ținut în Câmpeni ședința ordinară a sinodului protopresbiterial - tractual, care conform statutului organic §. 45, trebuia să se țină în luna Februarie. Dar în fine sîntem mulțumiți că s'a ținut și acum!

După- ce membrii sinodului s'au adunat, di protopresbiter tractual, R. Furdul, prin o vorbire acomodată, în care îndemnă pe membri la credința adevărată în biserica străbună, să lucre pentru biserică și școală, apărându-le de atacurile externe, declară ședința ordinară de deschisă.

Se dă citire raportului comitetului protopresbiterial, care se ia spre știre

esprimându-se mulțumită dlui Dr. Basiliu Preda pentru suma de cor. 3496 donată fondului; „Aurarii” pentru suma de cor. 60 și „Doinei” pentru suma de cor. 40.

Urmează raportul despre activitatea oficiului protopresbiterial, despre numărul bisericilor și în ce stare se află, despre numărul familiilor și sufletelor, nou născuții, răposaiți, preoții, clericii absoluți; despre căsătorii, cari afară de două toate s'a încheiat și la biserică și despre numărul celor-ce știu scribe și cei, înmulțindu-se față de anul trecut. Apoi raportul despre școalele din tract, progresul ce s'a făcut în fiecare școală și un lucru îmbucurător, că în întreg tractul se află numai o școală de stat, în Câmpeni, dar și aceea e cercetată de abia cățiva băieți români.

Membrul Constantin Cothigel, preot în Certege, spune că inspectorul regese de școle în tot anul se plînge contra școalelor din acest tract, declarându-le de neocorespunzătoare și amenințându-le cu închidere și ca aceasta să nu se mai întîmpe, deși convins este, că rapoartele dlui inspector sînt făcute cu scopul de a ne persecuta și ca cei mai mari să ne închidă școalele înlocuindu-le cu cele de stat — propune, ca în raportul școlar, pe viitor să se dea sinodului detaluri, care și în de școală lipsăste re-cuizite, ca să poată sinodul constrînge pe comitetul comunei respective la aducerea în ordine a școlei, nu cumva să ni-se periclitaze vre-una din școale. După- ce la dezvoltarea acestei propuneri mai vorbesc membrii: Dr. B. Preda, D. Goia și I. Luca, se primește ca dorință și nu ca propunere.

Trecînd la averea comunelor din tract și la înaintarea rațiociniilor la consistor, după- ce președintele dă deslușirile necesare, din ce motiv nu s'a putut înainta la timpul se rațiociniile comunei Vidra-de-sus — raportul se ia spre știre și rațiociniile fondului protopresbiterial se aprobă.

La fine se designează 2 membri pentru autenticarea procesului verbal și cu acestea sinodul se încheie.

Și la urma urmelor așa avî și eu o dorință; că ar fi bine dacă ședințele sinoadelor protopresbiterale s'ar convoca pe zi de Duminecă ori sîrbătoare și înainte de începere să se celebreze sfînta liturgie în prezența membrilor sinodali, întocmai așa după- cum prescrie statutul organic și o altă dorință ar fi, ca șeful tractual să dea ordin preoților din tract, ca la asemenea ocazii toți să se prezenteze în reverență și nu ca acum, că afară de președintele și preot C. Cothigel n'am zărit nici o reverență pe acolo. Dorințe ar fi amîndouă, cari să sperăm că se vor împlini.

Rica.

„Asociațiunea” la Sibiu.

CONVOCARE.

În sensul §§-lor 23 și 26 din statutele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoca adunarea generală ordinară a „Asociațiunii” la Sibiu, pe zilele 21 și 22 Septemvrie st. n. 1901, pe lângă următorul

PROGRAM:

Ședința I.

Sămbătă, în 21 Septemvrie st. n. 1901, la 11 ore înainte de amiază.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Constatarea delegaților prezenți.
3. Raport despre activitatea comitetului central în anul 1900.
4. Alegerea comisiunilor:
 - a) pentru examinarea raportului general;
 - b) pentru examinarea rațiociniului pe anul 1900 și a proiectului de buget pe anul 1902;
 - c) pentru studiarea modificărilor propuse la „Regulamentul pentru secțiunile științifice-literare”;
 - d) pentru înscrierea de membri.
5. Propuneri eventuale.

Ședința II.

Duminecă, în 22 Septemvrie st. n. 1901, la 10 ore înainte de amiază.

Ordinea de zi:

1. Rapoartele comisiunilor.
 2. Alegerea presidentului, vicepresidentului și comitetului central.
 3. Fixarea locului pentru proxima adunare generală.
 4. Dispozițiuni pentru verificarea proceselor verbale.
 5. Închiderea adunării generale.
- Se observă, că eventuale propuneri au să fie prezentate în scris presidentului „Asociațiunii” (în Sibiu, strada Morii nr. 8), cu 8 zile înainte de adunarea generală.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” ținută la 8 August 1901.

Iosif Șterca Șuluțu m. p.

Dr. Ilie Beu m. p.
secretar.

RUGARE.

Domnii, cari au primit apeluri în chestiunea aranjării petrecerii populare cu ocaziunea adunării generale a „Asociațiunii” din 22 Septemvrie st. n. a. c., sînt rugați a ne comunica pe o cartă postală cât mai de grabă:

1. Câte părechi vor lua parte la petrecerea populară, și 2. Cefel de manufacturi și câte bucăți ne vor pune la dispoziție pentru decorarea salei, unde se va ține concertul și petrecerea cu dans.

Este neapărat de lipsă, ca să știm exact aceste lucruri, de oare-ce numai astfel vom pute fi pe deplin orientați asupra celor-ce avem de făcut.

Sibiu, în 15 August n. 1901.

Comitetul aranjator.

Secțiunea petrecerii populare.

Dr. Lemény m. p. Dr. Beu m. p.

Despăț. Solnoc-Doboca

— al „Asociațiunii”.

Comitetul despărțimentului Solnoc-Doboca al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” invită pe toți membrii despărțimentului și spriginitorii progresului cultural al poporului român la adunarea generală ordinară, care se va ține la 29 Aug. st. n. 1901, în orașul Gherla (reductul orășeneș), la 10 ore a. m., după următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării prin președintele despărțimentului.
 2. Raportul comitetului.
 3. Alegerea alor două comisii:
 - a) pentru cenzurarea raportului; b) pentru înscrierea de membri și încasarea taxelor.
 4. Eventuală disertațiune.
 5. Raportul comisiunilor.
 6. Alegerea alor doi delegați la adunarea generală dela Sibiu.
 7. Alegerea comitetului pe un period nou de 3 ani.
 8. Eventuale propuneri.
 9. Alegerea comisiunii de verificare.
 10. Închiderea adunării.
- Din ședința comitetului ținută în Dej, la 5 Aug. 1901.

Dr. Teodor Mihail,

președinte.

Dr. Liviu Miksa,

secretar.

Dr. Ioan Cherecheș,

vicepreședinte,

Dr. Matei Pop,

cassier.

George Gradoviciu,

controlor.

N. B. După amiază la 2 ore banchet comun în hotelul „Corona”. Înțînările sînt a se face până în 23 l. c. la librăria „A. Todoran” Gherla.

Convocare.

Reuniunea femeilor române din Mediaș și jur.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Mediaș și jur.” se va ține acest an, conform concludului comitetului adus în ședința din 30 Mai a. c., în școala gr.-orientală din Mediaș, la 1 Septemvrie st. n. a. c., 2 ore d. am., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea ședinței prin preșidiu.
2. Verificarea membrilor.
3. Raportul comitetului și a consiliului despre activitatea sa dela ultima adunare generală până în prezent.
4. Raportul casei.
5. Alegerea unei comisii de 2 pentru cenzurarea rapoartelor de sub p. 3 și 4.
6. Alegerea unei comisii de 2 pentru verificarea procesului verbal.
7. Constituirea comitetului pe un nou period de 3 ani.
8. Eventuale propuneri.
9. Închiderea ședinței.

La care adunare a participa sînt invitate toate femeile române din Mediaș și jur, stimatele doamne membre și toți spriginitorii intereselor de progres a acestei reuniuni.

Se observă, că în aceeași zi, la 1 oră d. am., în aceeași localitate își va ține comitetul ședința ordinară.

Mediaș, în 10 August 1901.

Maria Moldovan,

președintă.

Maria Neșea,

secretară.

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Aug. n. 1901.

Regele Sîrbiei la Roma. Din Belgrad se știe, că părechea regală sîrbă, după vizita din Constantinopol, ar avî de gând a merge la Roma, și că ar fi înăscărnat cu prăgătirea acestei viite pe consului rus Csar.kow, care are o influență la curtea din Belgrad. Regele Alexandru planuește a face această vizită în timpul, când și prin-

oipele Nichita va fi acolo și este probabil, că o această ocaziune se va face între aceste două țări compromisul relativ la afacerile comune din Balcani.

Înmormântarea împărătesei Frederic. Rămășițele pământești ale împărătesei Frederic au fost transportate la Potsdam cu un tren special. Ele au fost primite la gară de împăratul și împărăteasa, regele și regina Angliei și de principii și au fost transportate la mauseoleu; trupele erau înșirate pe străde pe drumul cortegiului.

Înmormântarea împărătesei Frederic a fost foarte solemnă. În afară de părechea imperială și de părechea regală a Angliei, au asistat toți principii, membrii corpului diplomatic, președinții parlamentului și înalți demnitari ai statului. Cereemonia a fost minșoătoare.

Titlul regelui englez. Camera engleză a respins cu 112 voturi contra 60 propunerea, ca în titlul regelui să rămână și mai departe cuvintele *apărătorul credinței*, date de Papa Leo X. regelui *Enrico VIII*, apărătorul credinței.

Instalarea părintelui G. Domide în parohia Bistrița. Comitetul bisericesc gr.-cat. din Bistrița invită la actul introducerii de paroh a mult onorabilului domn Gerasim Domide, preot din Rodna-veche, în parohia greco-catolică din Bistrița, ce se va îndeplini în 19 August, st. n. a. c. conform următorului program: 1. În 18 August la 5 ore p. m., primirea noului paroh și inseratul în biserica română gr.-cat. — 2. La 8 ore seara cină comună în hotelul „Regele Ungariei”. — 3. În 19 August, la 8 ore a. m. serviciul divin și îndeplinirea actului introducerii. — 4. Banquet. — 5. Petrecere populară.

Comitat fără școli. În comitatul Bihorului sunt peste 100 comune fără școli. Între inspectorul de școli și ministru decurg pertractări în privința acestora. Ce fac consistoarele noastre din Oradea?

Fejérváry, ministrul de honvezi, jubilează. Ieri s'au împlinit 50 de ani, de când a intrat în serviciul militar.

Din incidentul acesta a fost decorat din partea Maj. Sale cu marea cruce a ordinului St. Stefan.

Estate înaintată. În Podul Iloaei (Moldova) a murit Vasile Buleanca, care împlinise 118 ani.

Consul „germanisator”? Consiliul comunal din Budapesta a aplicat o strânică lecție consulului austriac din Belgrad. Nefericitul a provocat nemulțumirea acestui patriotic consiliu, condus de Haberhauer-Halmos, prin un act scris în limba germană. Actul „i-s'a trimis simplu înapoi cu apostila: „Nem tudunk németül”. Consulul își imparte acum durerile de cap cu primarul Luenger, cel care se caprișase pentru numele „Ofenpest”.

Politia din New-York. La politia din metropola americană s'au descoperit lucruri vrednice de o politie dintr'o altă țară. Jocul hazard, de cărți e oprit și acolo. Funcționarii politiei din New-York au pactat însă cu proprietarii speluncelor de joc, și acestia le plătesc acelor salarii, ca să închidă ochii. Unii plătesc până la 10.000 cor. pe lună. Dacă merge vr'un funcționar nepărtăș la acest gheșeft, proprietarul e avisat de mai înainte. În urma descoperirilor făcute în timpul din urmă, agitația în New-York e mare. Și acolo cred a afla remedii în statificarea politiei, ca la Cluj. Dar Kormos și premergătorii cei mulți ai lui n'au fost la instituții de stat?

Cununie. Dl. Procopiu Marin (Rășinari) și d-șoara Aurelia Acelenescu (Galeș) și-au sârbat cununia Duminească, în 11 August n. la orele 4 p. m., în biserica română gr.-or. din Galeș.

Tributul Rumeliei. Agenția telegrafică bulgară desminte știrea, că guvernul bulgar ar fi decis să nu mai plătească Turciei darea pentru Rumelia.

Nordenskjöld, celebrul explorator al polului nordic, a murit.

După alfabet. Autorii alianței triple au fost Andrassy, Bismarck și Crispi. În privința morții s'au învocat, se vede, se urmeze tot după alfabet: întâiu a murit Andrassy, apoi Bismarck și pe urmă Crispi.

Testamentul lui Popovici. fostul episcop al Timișoarei, a fost deschis la judecătoria de acolo. Conform ultimei lui voințe, jumătate din rămas a testat pentru fundații filantropice sârbesti și cealaltă jumătate pentru cele 3 fete ale lui.

Sinuciderile în armată. După cea mai nouă statistică publicată, din 100.000 soldați s'au sinucis în Olanda 13, Rusia 15, Svișera 17, Anglia 22, Italia 32, Germania 51, America-de-nord 78 și în Austro-Ungaria 99.

La fondul de 20 bani. Harnicul paroh, dl. Ioan Budoiu din Câmpuri-Surdac (protopresb. Iliei) și-a adăos, pe lângă vrednicile câștigat de edificarea frumoasei și pompoasei biserici din comuna de sub a sa păstorie un nou titlu. D-sa adevăd a administrat fondului de 20 bani, creat de Reuniunea școlilor români din Sibiu, în scopul cumpărării unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români, suma de 9 cor., dăruită de următorii: Ioan Budoiu, paroh (Câmpuri); Teodosiu Popa, paroh (Furcșoare); Dr. Aurel Ciutu, medic (Ilia); Maximilian Zomoniță, primar (Ilia), fiecare câte 1 cor.; Kohn Ferencz, Csőra Gábor, ambii din Ilia și dela ambii câte 60 bani; N. N., Hess Imbre (Ilia), Iosif Oprean (Ternăvița), Klopót Mor (Ilia), Iosif Luch (Uleș), Nicolae Oprean (Ilia), Ioan Moisescu (Dobra), fiecare câte 40 bani; Iosif Pervu, inv. (Lesnic), Partenie Stoica, paroh (Cărmăneș), Ioanichiu Luch, paroh (Cărmăneș), Ioan Costea (Micănești), Teodor Isteriu, inv. (Uleș), fiecare câte 20 bani.

Derailare. Pe linia Sibiu—Vinț-de-Jos era să se întâmple ieri după amiază o mare catastrofă. În apropierea stației Apoldul-de-sus, pe la orele 5 p. m. a eșit locomotiva din șinele liniei ferate. Noroc, că mașinistul observând imediat primejdia, a putut să oprească trenul și astfel nu s'a întâmplat nici o nenorocire. Două ciasuri s'au muncit mulțimea de muncitori, până ce au izbucit să pună eșarși locomotiva pe șinele trenului.

— Oamenii sunt îngroziiți de a mai călători pe această slabă linie și este generală temerea, că mai curând sau mai târziu o catastrofă este inevitabilă.

Contra copiilor cerșitori. Constatându-se, că mulți copii, în loc să meargă la școală, umblă la cerșit, fie că sunt trimiși de părinții lor neubitori de muncă, fie că sunt înșiși stricați, ministrul de interne a dat ordin, ca aceștia să fie aspru supravegheați și contravenienții să fie pedepsiți. De aci înainte peste tot nu se va mai da concesiune de cerșit la copii.

Un bancher deținut. În Berlin a pricinuit mare senzație deținerea bancherului Max Oppitz, care a prăpădit sumele enorme din banii încredințați lui. Între cei păgubiți se află și ducele Günther de Schleswig-Holstein, fratele împărătesei Germaniei, perzând o mare parte din averea sa.

Slab patriot! Toate foile evreomaghiare nu amintesc despre nepatrioticul Lemel Afterduft din Muncăci. Acesta adevăd își face biletele de viză în limba germană. Călătorind pe tren i-a prezentat unui Maghiar următorul bilet de viză:

„Lemel Afterduft

Rindvich und Geflügelgeschäft, jüdischer Knabenoperateur, Kantor, Vorbeiter und Neujahrstompeter zu Munkács.

Asta-i prea mult!

Kruger și hainele de bal. Cât de puritan e Kruger se vede și din întemplantarea următoare: Înainte cu patru ani a dat colonia franceză din Johannesburg în ziua de 14 Iulie, sârbătoare națională, un bal. Kruger încă s'a prezentat acolo. Când se între pe ușă, vede toate damele decolate. Crezând, că n'ar fi încă îmbrăcate, n'a vrut să intre. Rugat să păsească înainte n'a voit și și-a cerut scuze dela unul din aranjatori, pentru-că a venit așa de curând. Damele și-au învilit umerii goli cu șaluri și atunci a pășit și el între dînele, cerându-și dela toate scuze, că s'a prezentat la timp nepotrivit.

„Revista ilustrată.” După-cum aflăm din nr. 15 al „Revistei il.”, dl. Ioan Badiu renunță din cauză de morbo dela redacționea ei, primindu-o aceasta dl. S. P. Simon, preot în Șomfalén, p. Bistrița. Proprietar și editor va fi dl. Georgiu M. Ungurean. Redacția și administrația va fi în Bistrița, strada lemnului 44.

Papa și Crispi. Când Papa a auzit de moartea lui Crispi, a zis: — Ne-a fost dușman, dar' luptător tare.

Apoi continuă:

— Cu adevărat vocea lui Dumnezeu, că supraviețuiesc întreaga mea generație.

Un oficer englez a fost deținut în Bornemouth, fiind bănuț, că face *Burrier* servicii de spionaj. Oficerul a fost dus la Pretoria și tras înaintea tribunalului militar.

Kruger e sănătos. Știrea, că președintele Kruger s'ar fi îmbolnăvit, este desmințită. *Betrânul este pe deplin sănătos.*

Gata de jertfă pentru știință. Dr. Mouson din Dover s'a învocat ca să fie vaccinat cu tuberculoză animalică, ca să se poată constata veracitatea afirmării lui Koch, că adevăd tisiă animalică nu trece asupra omului. El a cerut numai să se acorde familiei sale o rentă pentru cazul, că experimentul ar avea un sfârșit mortal.

De-ale funcționarilor patriotici. Inspectorul de vamă Boockay și controlorii Horváth și Farkas din Oradea-mare au fost suspendați. Motivul? Fiind din „sermanii” lui Magyar Szó, au prăpădit bani publici.

Eugen Richter, cunoscutul deputat din Berlin, a cedat. Deși de 63 ani și unul dintre cei mai convingși becheri, se căsătorește. Nevasta, care l'a convertit, e veduva fostului lui prieten și coleg L. Parisius.

Furtună. În Curima (nordul Ungariei) a fost chiar în ziua țirgului o mare rupere de nori. În piață a ajuns apa la o înălțime de un metru. Toate setele au fost cărate de valurile apei. Multe case s'au surpat.

Conte orologier. Conte Stefan Forgách, patronul bisericii din Nagy-Szálácz, a restaurat biserica de acolo. Fiind un pasionat orologier, a făcut în-suși orologul din turnul bisericeii.

Vieța socială.

Petrecere de vară în Feneșul-săseșc.

Inteligența română din Feneșul-săseșc și jur învitat la petrecerea de vară ce se va aranja în școala gr.-cat din loc, la 28 August st. n. 1901, în ziua Ad. Născătoare de Dumnezeu. Începutul la 7 ore seara. Prețul de intrare: De persoană 1 cor., de familie 2 cor. Suprasolvirile și ofertele marinimoase, ce sunt a se trimite la adresa domnului Ioachim B. Pop, se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Venitul curat e destinat în favorul noii edificări școli.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii de vară aranjată de „Inteligența română din Turda” și jur a încurs suma de 231 coroane, din care subtrăgându-se speșele de 203 coroane, rămâne venit curat de 28 coroane, din cari 1/4 parte, adevăd 14 coroane s'au predat „Despărțământului XXIII. Turda” al „Asociației” pentru literatura română și cultura poporului român, ear' cealaltă jumătate în suma tot de 14 coroane „Societății de lectură a femeilor române din Turda” și jur.

Cu ocaziunea acestei petreceri cu suprasolvirii au binevoit a contribui următorii:

Ilustra Doamnă Ecaterina Mezei (Budapesta) 6 cor., M. St. Domni: Dr. George Popescu (Turda) 8 cor., Ioan Marinea (Cluj) 6 cor., Dr. Eugen Păteceanu (Turda), Dr. Iustin Pop (Clacova), fiecare câte 4 cor., Ioan Boer (Lechința), Ioan Mesaroș (Turda), Teodor Hargan (Chimelnic), fiecare câte 2 cor., Artemiu Codarcea (Turda), Vasile Onosi (Bonțida), Romul Botezan (Silvaș), Vasile Morariu (Ludoș), Valeriu Nemeș, fiecare câte 1 coroană.

Cuțind pe această cale sumele de mai sus, aducem călduroase mulțumite mult stim. persoane marinimoase.

Turda, la 4 August 1901.

Dr. Eugen Păteceanu m. p.,

president.

Victor Bugner m. p.,

secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

„Istoria literaturii române în secol. al XVIII. (1688—1821)”, de N. Iorga, prof. la univers., din București. Vol. I. (550 pag.) Epoca lui Dimitrie Cantemir. — Epoca lui Chesarie de Rimnic. București, 1901. Prețul întregii lucrări (3 volume) 20 lei.

Vol. II. Epoca lui Petru Maior, are următorul cuprins:

Curentele și influențele. — Istoriografia cronicarilor în principate. — Școala de renovare a istoricilor din Ardeal. — Studiile asupra limbii: filologie din principate și din Ardeal. — Legăturile nou-culturale între Ardeal și principate. — Istoricul de tranziție în acestea. — Literatura religioasă. — Influența apuseană în literatura beletristică și știință. Noue genuri literare. — Triumful spiritului nou: Asachi și Lazăr.

Excursuri. Cronicile moldovene înainte de 1688. — O istorie românească a Craiei Ungurești. — Cronicile muntene înainte de 1688. — Alcatuitorii de condici.

Prețul unui volum 5 lei.

„Fovestea priveghetorei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografia”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, *divina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; parcă nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înăfășurarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografia” noastră. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învelișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înăfășurare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Scrisori către plugari, de Constantin Sandu, diplomat al școlii de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coronei. Administrațiunea domeniului coronei a edat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrisori către plugari” este broșura sau cărticica a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămănașul. — Despre fânețe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Prăsrea pomilor, prepararea și păstrarea poamelor, de Nicolae Albani, învățător dirigit domeniul în Sâmbăta-inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoare propagandă, ce se face de un șir de ani pentru lămurirea pomarilor atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie acelei pleiade de învățatori harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostoli lui Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multe conferințe pomologice ținute prin comunele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădini școlare, parte mijlocind dela pepinierile statului la 20.000 pomi. În cărticica de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrațiuni, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într'un șir lung de ani pe terenul pomarului. Într'un limbaj popular descoperă într'un mod firesc tainele pomarului, începând cu câștigarea seminței, cultura pădureților, altoit și terminând cu cultura altorilor și arătarea mijloacelor, cari se ne ajute a valorisa cât mai bine poamele.

Cartea, și ea exterior foarte plăcută se poate procura cu prețul de 30 cor. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „Tipografia”, societate pe acții în Sibiu.

„Cercetări noue asupra raporturilor faunistice din Bucovina cu privire specială la clasa coleopterelor”. (Buletinul societății de științe din București), de Conat. Hormuzachi (din Cernăuți). București, 1901. Este un studiu lucrat cu mare conștiințioasă din partea specialistului cunoscut, apreciat deja pentru lucrările precedente de cercurile specialiste din străinătate. Meritul lui autor e cu atât mai mare, căci continuă niște lucrări începute tot de d-sa și tot în direcția aceasta.

„Originea cuvântului Valah”, de Dr. Dimitrie Magdu, Sibiu, „Tipografia”, soc. pe acțiuni, 1901.

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”, 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și priepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

Călătorii patriarhului Macarie de Antiochia în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școlile populare, de Dr. Nicolae Pop. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățământ Brașov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Prețul broșurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

„Curs de albinărie”, de Conta C. P. Vol. I. București. (Nr. 1 din „Biblioteca națională ilustrată”).

Higiene sau cartea sănătății, manual pentru școlile populare, de Dr. St. Erdélyi, medic în Orăștie. Blaj, 1900. Prețul 30 bani.

Patriarcale. Poesii de St. O. Iosif. București, editura librăriei H. Steinberg 1901. Prețul 2 lei.

Condițiile de primire în școlile de cadești ces. și reg. au apărut în broșură separată și se pot procura cu prețul de 15 cor. dela „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu. Recomandăm părinților, ca și mai înainte, înbrățșurarea pentru copiii lor a carierei militare. Fiind ultimul termen de petiționare pentru primirea în școlile militare 15 August n., se grăbească a-și procura broșura, care dă toate deslușirile necesare, având și formula-rul de petiție.

Manual de stilistică pentru cl. IV. gimn., prepar., școli super. de fete s. a., precum și pentru privați, de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 2 cor. 60 bani, și

Stilistica practică sau regulile și exemple pentru tot felul de epistole, petiții, acte și documente de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 80 bani.

Ceea-ce ridică îndeosebi valoarea manualului sunt împărțirea metodică, prieperea de dascăl încurajînt în munca pe terenul acesta dovădită cu acest privilegiu și exemple luate tot din scriitorii nostri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnaziile noastre, o nouă dovadă, că apariția ei a satisfăcut dela început o necesitate adăncă simțită.

Romane și cântece de Heine. Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Prețul 2 lei.

Dicționar mitologic. Dl. can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archidieceșan primul fascicul din „Dicționar mitologic”, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechia mitologie greacă și latină. Fascicolul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dicționar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o laună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cor.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

Poesii de Maria Cunțan. Orăștie, 1901.

„Bancile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Tiganiada” sau „Alexandria ai țigănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de prealscurit Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cor.

„Sîntem o țară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „Eminescu”. 1901. Prețul 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 16 August n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Dr. Andre, profesor din Marburg; Dr. Iurisch, dir. gimn. din Mies; Schlandt cu soția, fabricant din Rimnic; Vasile, deputat din București; Bolarolu cu familia din București; Lessel din Dresda, Oancea din Căneni, privatieri; Buday cu familia din Timișoara; Ujhelyi din Cluj; Kohn, Reles, Krauss, Schul cu soția, din Budapesta; Havas, Benesch, Winkler, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Stănescu, editor din Galați; Miskovics, subloc. de rezervă din Seghedin; Cărbunescu cu familia din București; Popescu cu familia din Călimănești, d-na Schlat-ter din Praga, privatieri; Vass din Budapesta, Demetriu din Galați, comercianți.

Hotel „Melter”: Medean, protopop din Sebeșul-săseșc; Holub, monteur din Budapesta; Mihăilă cu soția, econom din Craiova; Termenbaum, Singer, comercianți din Budapesta.

Hotel „Mihailu”: Groffner, jude, Lengyel, notar, Rahuian, student, din Sorostin; Mateiu, conservatorist, Circo, teolog, din Zarand; Cuculan cu soția, preot din Loman; Petrache Cristea, Aneta Elena, din Caracal, Chilian din București; Predescu din Turnu-Măgurele, Elekes din Sorostin, comercianți.

Pentru redacție și editură responsabili: Andreiu Balfes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Academia comercială din Graz.

Curs de abiturienți.

Curs comercial de un an pentru absolvenți de școli medii sau alte asemenea acestora, cari se aplică pe cariera comercială ori industrială, ori cari ca elevi de școli superioare (juriști) voesc să-și înmulțească cunoștințele.

Prospecte informative trimite biroul direcțional, Kaiserfeldgasse nr. 25.

[229] 2-6

Director: I. Berger.

Din editura „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Ogler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipirug Pătră. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegere-tipograf. Un exemplar 8 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țerurilor române la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fiea a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Iugut. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Ogler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din jurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojens Născovă, tradusă din limba bulgară de prof. Dr. Urban Isarik. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste francească de Mlesora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșitor îndrăgăș. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Toară. Din novela californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foia Poporului”

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murăgului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Țeara română”, scrie într-o altă:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicare unei trebuințe pe care o merită.

Comando se pot face la

Librăria W. Krafft.

Nr. 183—1901.
a. f. c. se. d.

261 2—2

Concurs la post de profesor.

La gimnasiul superior fundațional din Năsed din 1. Septemvrie 1901 e de a se umple o catedră de profesor ordinar, la care pot concura indivizi cari au calificațiune de profesori pentru școlile medii din limba latină și istorie.

Cu acest post dacă se denumește profesor ordinar se asigură din fondul central școlastic din districtul Năsedului următoarele dotațiuni:

- a) plată anuală de 2000 coroane;
- b) cuartir natural;
- c) adaosuri de plată;
- d) drept de pensiune în înțelesul art. de lege XXVII. din an. 1894.

Dacă însă se umple cu profesor suplent, în sensul dispozițiilor legii competența anuală e 1400 coroane și dacă se înaintează de profesor ordinar și în această calitate câștigă aprobare, atunci intră în dotațiunea descrisă mai sus sub a) — d).

Dela concurenți se recere ca să fie civi ungari, să poseadă calificațiunea științifică prescrisă de lege și să știe pe deplin limba română și maghiară.

Concurenții se-și aștearnă supli-cele ajustate cu documentele despre etate, religione, starea familiară, referințele militare, calificațiunea științifică, cunoștințele de limbi și eventual despre serviciul de până acum, la subscrisa comisiune administratoare a fondurilor, până în 29 Septemvrie 1901.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile centrale, școlastic și de stipendii din districtul Năsedului, ținută în Năsed, la 24 Maiu 1901.

Președinte:

Secretar:

Dr. Popu m. p. Dr. Nestor Simon m. p.

Agentilor

din bransa de rulouri (rouleaux), cari începînd cu 11 Iulie a. c. nu-și mai pot exercita profesiunea în urma opririi vînzării în detal în decursul voiajului, la câștigă această permisiune, garantînd activitatea, firma cu mult trecut de 22 ani, C. Klemm, fabrică de rulouri, Braunau i. B.

248 2—2

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite a umplut un gol adînc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea vactează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrein bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Capital de zestre

pot asigura și părinții cei mai săraci pentru fetele lor. Cu deslășiri mai detaliate servește prompt reprezentanța primei reuniuni de înestrare de fete în Sibiu, strada Cisnădiei nr. 43.

Se caută reprezentanți din cercurile mai bune ale societății în toate comunele din Transilvania. Domni căsătorii, cari vreau să-și asigure un frumos venit lateral pe lângă puțină muncă, să se adreseze cu ofertele lor sub „Direcțiune nr. 1” la administrația acestei foi.

256 2—3

Din editura „Tipografie”, soc. pe acții în Sibiu

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	—1.
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoilul	—30
Costan T., Aur, novela	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—32
Elers Georg, Homo sum, roman tradus de Muger	—1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	—1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	—1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novela orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu” a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul se poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

Bine apreciată
de întreaga
presa noastră